

Majoriteten har naturligvis støttet sig til Grundlovens 80de Paragraph. Man siger: denne Grundlovsbestemmelse, at Folkekirkens Forsatning skal ordnes ved Lov, maa dog engang komme til Udførelse. Dette medfører imidlertid ikke, at det skal ske strax, i dette Aar og imod Folkekirkens Ønske. Det maa derhos bemærkes, at den samme Grundlov jo ogsaa har indført almindelig Religionsfrihed, hvilket kan have til Følge, at Fleerheden af Folket til en given Tid ikke længere tilhører Folkekirken. Den ærede Forslagsstiller, nu Ordfører, har ved en tidligere Leilighed — jeg troer, det var under Grundlovens Forhandling, da der blev spurgt, hvad Mening der var i at forandre „Statskirken“ til en „Folkekirke“ — gjort den velgrundede Bemærkning, at det havde den meget gode Grund, at der hos os ikke skulde kunne indtræffe en saadan Tilstand, som fandt Sted i Irland, hvor man havde og endnu har en Statskirke, der ikke er Folkets Kirke. Men det forekommer mig, at den ærede Ordfører nu behandler Folkekirken som en Statskirke, uden at spørge om Folkets Forhold dertil. Majoriteten har dernæst stærkt betonet den Fare, der skulde være for, at Landemoderne skulde sætte sig fast i en usurperet kirkelig Stilling som Folkekirkens Organer, og at vi saaledes uformærkt skulde glide ind under en Kirkeforsatning, der var kommen istand uden Rigsdagens Medvirkning. Jeg troer ikke, at der i Sagen selv har været Grund til at nære en saadan Frygt, og denne Frygt maatte ialtselv være bortfalden ved den høitærede Ministers Udtalelser under forrige Behandling, da han uforbeholdent erklærede, at det ogsaa var hans Mening, at man maatte komme til en samlet Repræsentation for Folkekirken, hvorhos han dog bemærkede, at Landemoderne maatte kunne faae en saadan Omordning, at de kunde udgjøre et passende Medlem i Folkekirkens Organisation. Hvor kan dog Rigsdagen, i fuld Besiddelse og ubindret Udøvelse af den lovgivende Myndighed, nære nogen alvorlig Frygt for et saadant Kirkecoup? Den ærede Ordfører, og ligeledes den ærede 2den Landsbtingsmand for 10de Kreds (Lehmann), har endelig appelleret temmelig stærkt til Læg-

standens — jeg kunde maaskee være berettiget til at sige Iversyge, men jeg vil sige Lægstandens — protestantiske Selvfølelse. Man har sagt: Faar vi ikke en Kirkeforsatning, saa beholder Geistligheden en overvefende Indflydelse paa de kirkelige Sagers Afgjørelse. Jeg skal hertil kun bemærke, at Lægstanden vistnok vil kunne indsee, at den vil faae mindre Indflydelse paa disse Sager igjennem et Kirkeaa, end den for Tiden har igjennem Rigsdagen. Jeg siger ikke, at den nuværende Tilstand bør vedblive; jeg erkjender, at der her er „et Hul“, der, om muligt, bør søges udfyldt. Der er lovet Folkekirken en Forsatning, og dertil maae vi, om Gud vil, komme. Men jeg siger, at det hverken er rigtigt eller klogt saaledes at appellere til Lægstandens protestantiske Selvfølelse.

Jeg troer saaledes at have vist, at de Grunde, hvortil den meget ærede Majoritet har villet støtte sig, ingenlunde ere holdbare eller syldestgjørende, og at vi derfor ikke behøve at forhaste os med Sagens Afgjørelse. Mod det Spørgsmaal, jeg i min Betænkning har fremsat, om Folkekirken har „den fornødne indre Sandhed og Livskraft til at bære en kirkelig Organisation“, har den meget ærede Ordfører stillet det Contraspørgsmaal, om Folkekirken har Sandhed og Kraft nok til fremdeles at „undvære“ en saadan Forsatning. Dette Spørgsmaal synes ved første Møde staaende; men det taber meget af sin Styrke, naar det bemærkes, at forsaavidt Folkekirken er en virkelig Kirke, hviler den grundfast paa Herrens Raadmidler, staaer og falder, som jeg tidligere har bemærket, ikke med sin lovordnede Forsatning, og — er den ikke i Sandhed en Kirke, da kan man fornuftigvis ikke tænke paa at give den kirkelig Organisation. Forøvrigt skal jeg tillade mig at paa staae, at Folkekirken dog ikke er uden Forsatning, saa at der egentlig kun er Spørgsmaal om at give Forsatningen en ny Ordning.

Den ærede 2den Landsbtingsmand for 10de Kreds (Lehmann) har anstillet meget forskjellige Betragtninger i denne Sag, som jeg troer dog tildeels at burde imøde-